Pregaria.cat

Entrada

Sempre ens queda la pregària

Per JesusR el dl., 28/10/2019 - 23:18

La radio i la televisió donen molta importància als temes de proximitat i actualitat. És a dir, al que és a prop en el temps i en l'espai. I és clar, aquests temes agafen una importància i una urgència que de fet poden desplaçar realitats molt més importants que són lluny o de fa dos o tres dies. Una desgràcia a Badalona de fa una estona, la vius amb major intensitat que una barca carregada d'immigrants que s'enfonsa en el Mediterrani fa cinc dies.

Que limitats que som!! Aquesta és la primera consideració.

Com podríem superar tantes males notícies? Aquesta és la segona consideració.

Per què es recalca tant el que és tràgic, destructiu, criminal... sobre el que és honrat, servicial, amorós i perdonador? Aquesta és la tercera consideració.

Però jo, pobre de mi, què puc fer? Aquesta és la quarta consideració.

Aquí és on entra el valor de la pregària ben entesa. No una pregària perquè Déu solucioni el que els humans hauríem de solucionar. Déu no és una màquina escurabutxaques. Ell ens ha marcat en Jesucrist el camí, la veritat i la vida, és a dir, AMOR. Jesús sap el que és patir i morir.

Pregar és una fe en el Senyor present, un tocar de peus a terra de la nostra petitesa personal enfront dels grans problemes, i un amor, perquè quan preguem per persones, situacions, penes i joies, de fet, si ho mirem atentament, estem estimant.

Segurament deus pensar: sí, molt maco, però a la mare que veu que el seu fill s'ofega, de què li serveix el teu amor?

Possiblement sembla que de res. Ho sembla, que de fet no sabem què li passa pel cor. Però hi ha una convicció certa: si el món ha de millorar cap a la justícia, la pau i la convivència, no hi ha millor energia que l'amor. Una pregària de confiança, de petició, de ràbia, de desig, de poca fe i molta ira... millora una mica el món. O que potser penses que no? Doncs digues si us plau, què té més potència que estimar?

Apa, pensem-hi.